

**Dicsőség és megdicsőülés,
amint János evangéliumában feltárulnak**

Igeolvasmány: Jn 1,14; 2,11; 5,44; 8,54; 12,23; 13,31-32; 17,1. 5. 22

- I. A dicsőség Isten tulajdonsága; a dicsőség nem más, mint Isten kifejeződése, a ragyogásban kifejeződő Isten – 2Móz 40,34; Csel 7,55; 2Pt 1,3; Jel 21,11.**
- II. Isten dicsősége eredendően kapcsolatban áll Isten ökonómiájával – Ef 1,6. 10. 12. 14; 3,21; 5,27:**
- A. A Háromegy Isten a dicsőség Istene – Csel 7,2; Ef 1,17; 3,14. 16; 1Kor 2,8; 2Kor 4,6; 1Pt 4,14.
 - B. Isten örökkévaló célja a sok fiát dicsőségbe vinni – Héb 2,10; 1Kor 2,7; Ef 1,5-6. 12. 14.
 - C. Az embert Isten a saját képére teremtette azért, hogy az ember kifejezhesse Őt az Ő dicsőségében – 1Móz 1,26; Kol 1,15; 2Kor 4,4. 6.
 - D. Amikor valaki vétkezik, az azt jelenti, hogy szűkében van Isten dicsőségének, és így kifejezi a bűnt és a bűnös ént, valamint jobban szereti az emberek dicsőségét, mint Isten dicsőségét – Róm 3,23; Jn 5,44; 7,18a; 12,43.
 - E. Krisztus megváltó munkája kielégítette Isten dicsőségének követelményeit – Róm 3,24-25; Héb 9,5; vö. 1Móz 3,24.
 - F. Krisztus dicsősége evangéliumán keresztül Isten elhívott minket az Ő örökkévaló dicsősége által és az Ő örökkévaló dicsőségébe – 2Kor 4,4; 1Tim 1,11; 1Thessz 2,12; 1Pt 5,10.
 - G. A mindent tartalmazó Krisztus bennünk lakozik mint a dicsőség reménysége – Kol 1,27; 3,4. 11.
 - H. Amint az Úr dicsőségét szemléljük és visszatükrözzük, átformálódunk az Úr képére dicsőségről dicsőségre – 2Kor 3,18.
 - I. Isten organikus megmentésének célja, és e megmentés utolsó szakasza, dicsőség – a megdicsőülésünk – Héb 2,10; Róm 8,17. 21. 30.
 - J. Isten építése az, hogy a Háromegy Isten belénk munkálódik, hogy az Ő dicsőséges testületi kifejeződésévé válhassunk – Ef 2,21-22; 3,17a. 19b. 21; 4,16; 5,27; vö. 2Móz 40,34; 1Kir 8,10-11; Ezék 43,4-5; Agg 2,7. 9.
 - K. Mivel Isten királysága és Isten dicsősége elválaszthatatlanok, Isten dicsősége meg fog nyilvánulni az eljövendő királyságban – Mt 6,13; 16,27; 26,29; 1Thessz 2,12; Jel 5,13.
 - L. Az Új Jeruzsálem szembetűnő jellegzetessége, hogy rendelkezik Isten dicsőségével, az Ő kifejeződésével; az Új Jeruzsálemnek a teljes városa, testületi személye, hordozni fogja Isten dicsőségét, ami azt jelenti, hogy Isten Maga kiragyo a városon, az Ő feleségén, keresztül – 19,7-9; 21,2. 10-11.
 - M. Isten dicsősége Isten ökonómiájában magába foglalja az isteni kijelentés csúcspontját – Isten emberré válik, hogy az ember Istenné válhasson életben, természetben és kifejeződésben, de az Istenségben nem – Jn 1,14; Kol 3,4; Héb 2,10; Jel 21,10-11,
 - N. Isten ökonómiája célja, hogy mi mind előragyogjuk az Ő dicsőségét – 2. 23-24. vers.
- III. Isten dicsőségének köze van Krisztus testet öltéséhez, emberi életviteléhez, megfeszítéséhez, feltámadásához, mennybemeneteléhez és újbóli eljövételéhez, valamint ahhoz, hogy Ő a szövétnek az Új Jeruzsálemben:**
- A. Az életében és a munkájában az Úr Jézus nem a saját dicsőségét kereste, hanem annak a dicsőségét, aki küldte Őt – Jn 7,18; 8,50. 54.
 - B. Krisztus megdicsőítettett a feltámadásában – Lk 24,26; Jn 7,39; 17,5; Csel 3,13; 1Pt 1,21.
 - C. Krisztus megdicsőítettett a mennybemenetelében; az Úr Jézus egy olyan ember példaképe volt, aki „átkelt a folyón”, és belépett Isten dicsőségébe, ahol dicsóséggel és tisztességgel koronáztatott meg – Héb 2,9-10; 6,19-20; 9,24.
 - D. Az Úr mint az ember Fia el fog jönni az Atya dicsőségében – Mt 16,27; Lk 21,27.

- E. Az Új Jeruzsálemben az örökkévalóságig Krisztus, a Bárány mint a szövétnek, Istennel mint a világossággal fog ragyogni, hogy megvilágítsa az Új Jeruzsálemet Isten dicsőségével, amely dicsőség az isteni világosság kifejeződése – Jel 21,11. 23; 22,5.

IV. János evangéliumában megláthatjuk az Úr Jézus dicsőségét és megdicsőülését:

- A. „Láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya Egyszülöttjének dicsőségét” (1,14); ez Krisztus elváltozására utal a hegyen (Mt 17,1-2. 5).
- B. „Jézus [...] megmutatá az Ő dicsőségét”; az Úr istensége megnyilvánult – Jn 2,11.
- C. Az Úr Jézus „dicsőséget emberektől” nem nyert, és azt kérdezte, „Mimódon hihettek ti, akik egymástól nyertek dicsőséget, és azt a dicsőséget, amely az egy Istentől van, nem keresitek?” – 5,41. 44.
- D. „Aki magától szól, a maga dicsőségét keresi; aki pedig annak dicsőségét keresi, aki küldte Őt, igaz az” – 7,18:
1. „Én nem keresem az Én dicsőségemet: van aki keresi [a dicsőséget Nekem] és megítéli” – 8,50.
 2. „Ha Én dicsőítem Magamat, az Én dicsőségem semmi: az Én Atyám, aki dicsőít Engem” – 54. vers.
 3. „Jobban szerették az emberek dicsőségét, mint az Isten dicsőségét” – 12,43 [Kecske-méthy].
- E. Jézus azt mondta, „Eljött az óra, hogy megdicsőíttessék az embernek Fia” (23. vers); Jézus ember Fiaként való megdicsőíttetése az Ő feltámadásával volt azonos.
- F. A 17. fejezetben Jézus azt mondta, „Atyám, [...] dicsőítsd meg a Te Fiadat, hogy a Te Fiad is dicsőítsen Téged” (1. vers); „Most Te dicsőíts meg Engem, Atyám, Temagadnál azzal a dicsőséggel, amellyel bírtam Tenálad a világ létele előtt” (5. vers):
1. Ez az Úr imádságának tárgya a János 17-ben.
 2. Ezelőtt az imádság előtt az Úr Jézus előre megmondta, hogy Ő meg fog dicsőíttetni, és hogy az Atya meg fog dicsőíttetni Őbenne – 12,23; 13,31-32.
 3. Krisztus azért akart feltámadni, hogy az emberségét felemelhesse az isteni elembe, és hogy az Ő isteni eleme kifejeződhessen, azzal az eredménnyel, hogy az Ő teljes lény, az istensége és az embersége, megdicsőíttessen; így az Atya megdicsőíttetne a Fiában.
- G. Az Úr Jézus imádkozott, hogy mi belépünk az egység legmagasabb rendű fokozatába – az egységbe az isteni dicsőségben a Háromegy Isten testületi kifejeződéséért: „Én azt a dicsőséget, amelyet Nékem adtál, őnékik adtam, hogy egyek legyenek, amiképpen Mi egyek vagyunk” – 17,22:
1. Ez a hívők legmélyebb egysége, az egység az isteni dicsőségében Isten testületi kifejeződéséért.
 2. Az egységnek ennek a szempontjában a hívők, miután teljesen megtagadták az énjüket, élvezik az Atya dicsőségét mint az ő tökéletesített egységük tényezőjét, és így egy testületi, felépült módon kifejezik Istent.

V. A Háromegy Isten megtestesítőjeként Krisztus a Fiú nem más, mint az Atya megdicsőülése – 1. 5. 22-23. vers:

- A. A megdicsőülés megnyilvánulást jelent; megdicsőülni nem más, mint megnyilvánulni.
- B. Az Úr a János 14–16. fejezetekben elmondott üzenetének fő pontja, hogy a Fiú megdicsőíttessen azért, hogy az Atya megdicsőíttessen a Fiában:
1. Az üzenetében az Úr beszélt a megdicsőíttetésről, és az imádságában imádkozott a megdicsőíttetésért – 13,31-32; 14,13; 15,8; 17,1. 5.
 2. Krisztust az Atya az isteni dicsőséggel megdicsőíttette az Ő feltámadásában – 7,39:
 - a. *Megdicsőíttetik* jelentése *feltámad*, mert az Úr megdicsőíttetett, amikor feltámadt; a feltámadása bevitte Őt a dicsőségbe – Lk 24,26; 1Kor 15,43; Csel 3,13. 15.
 - b. Az újtestamentumi gondolat szerint, a feltámadás életben való felszabadulást jelent, és ez az életben való felszabadulás a megdicsőüléssel kapcsolatos; a *megdicsőülés* ennél fogva a *feltámadás* szinonimája.

- C. Ma a gyülekezet által fog a Fiú megdicsőíttetni, hogy az Atya megdicsőíttethessen a Fiúban és a Fiún keresztül – Jn 17,22; Ef 3,21:
1. A dicsőség az isteni életnek és az isteni természetnek a kifejeződése; minél inkább az isteni élet és az isteni természet által élünk, annál több isteni dicsőség lesz a gyülekezetben – Jn 17,22; Ef 3,21.
 2. Az Atya az Atyának a Fiúban a Krisztus organikus hívőivel való organikus egyesülésében egy csodálatos egymásban létező egységben dicsőül meg – Jn 17,23:
 - a. Amikor mi egyek vagyunk, Krisztus megdicsőíttetik, és az Atya is megdicsőíttetik.
 - b. A János 17-ben szereplő egység célja az Atya megdicsőülése a Fiúban; ez az egység igazából az isteni megdicsőülés.
 3. Az isteni megdicsőülésben a Háromegy Isten megdicsőül az emberségben, és az emberség megdicsőül az istenségben – Jel 21,10-11.